

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Orator Christianvs Caroli Regii E Societate Iesv

Reggio, Carlo

Romæ, 1612

Amor proximorum excitandus. cap. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68672)

AD amorem proximorum debet Concionator saepe hortari, ac impellere auditores, sicut Apostoli in suis epistolis faciunt, & vniuersa scriptura. Argumenta ex his locis eliciet.

Loci ad excitando proximi amorem.
Natura.
 Primò, quia amor est valdè naturæ nostræ conformis, & homini ab ipsa natura inritus, nec est vlla gens tam barbara quæ nõ agnoscat hanc legem amoris in pectore humano scriptam, maximè cum videamus bruta animalia eiusdem generis sibi inuicem consentire, nec feruè inter se pugnare, sed iuuare se mutuo vt apparet maximè in coruis, gruibus, ciconijs. Secundo maius adhuc debitum est ob fraternitatem spirituale, quæ sumus Christiani, & habemus eundem Patrem Deum & Christum: eiusdem præioso sanguine redempti: eandem doctrinam Euangelicam audimus, eadem sacramenta suscipimus, ac precipuè eodem cibo spirituali in eadem sancti Altaris mensa nutritur, ad eandem hæreditatem & celestem patriam aspiramus. Tertiò quia sumus membra eiusdem corporis sub eodem capite Christo, vt Paul. egregiè docet, quare debet vnusquisque alterum considerare vt membrum suum. Chrysof. hom. 14. in Ioan. Nemo, ait, priuatam quærat vtilitatem, sed & proximi: corpus namque vnum sumus, & inuicem partes & mēbra, & docet in proximo non quærendum sit ne amicus, sit consanguineus, sit cognatus, an vicinus, sed quod sit membrum eiusdem corporis, & meum membrum, hæc est summa amicitia: sicut ergo (ait) ridiculus foret qui quæreret vnde secum esset amicitia, aut propinquitas, ita qui in proximo propinquitatem attenderet, cum longè sit maior communicatio in eodem corpore, cum omnes in vnum corpus baptizati sumus. Quid significat (inquit idem) in vnum corpus? nõ diuidamur, sed vt mutuam consuetudinem amicitiamque tanquam vnum corpus seruemus, nolimus inuicem alter alterum contemnere, ne nos ipsos contemnamus, nemo carnè suam odio habuit, sed nutrit ac fouet] Basil. Eodem argumento vtitur Cōsideremus (ait) amorem, quem sibi mutuo membra impendunt, se defendunt, se adiuuant, & dolent omnia membra inuicem malum alicuius membri. Rursus Chrysof. vocat charitatem neruos corporis, quibus ossa colligantur, clauos qui iungunt in tectis tabulas, ac ligna, calcem in parietibus, bitumen in nauibus. Quarto præceptum nobis à Deo & à Christo datum, quod peculiariter suū præ-

Fraternitas.

Membra eiusdem corporis.

1. Cor. 12.

Epist. 68.

Præceptum Christi. Iob. 15.

praeceptum vocat, hoc est praeceptum meum & nouum manda-
tum, & in quo vult dignosci suos discipulos. In hoc agnoscent
homines quod discipuli mei estis: propter quam causam Ioan-
nes in suis epistolis adeo commendat Christianis dilectionem,
sicut ipsemet respondit, quia praeceptum Domini est, & si solum
fiat sufficit. Quinto, quia in hoc vno praecepto tota lex serua-
tur vt Paulus probat, & infert: qui diligit proximum legem im-
pleuit, & plenitudo legis est dilectio: etiam includit amorem,
Dei, est enim vna virtus, & habitus vnus, charitas qua diligitur
Deus propter se, & proximus propter Deum, licet duo sint
praecepta, quae inter se ita connexa sunt, vt vnum alterum infe-
rat, & defectus vnus necessario includat alterius defectum.
Sexto, fructus quem in Rep. Christiana, in ciuitatibus, in con-
gregationibus, in religionibus, in familijs affert hic amor: om-
nia enim conseruat in pace, in gaudio, in mutuis obsequijs, praer-
feruans ab omni iniuria & laesione: inde Dauid praedicat ecce
quam bonum & quam iucundum habitare fratres in vnum;
& comparat id odori & vnguento, quod corroborat totum
corpus, & rori fecundanti agros, & reddenti vberrimos fructus
diuinae benedictionis. Ad amorem quae proximis debemus do-
ceat etiam Christianus Orator, multum conferre vt quisque
summa diligentia curet non solum amare alios, sed vt ametur
& ipse ab alijs, quomodo autem consequi id valeamus. Ambr.
docet. Itaque inquit id agamus vt omni sedulitate commende-
mus existimationem, opinionemque nostram, vt primum placi-
ditatem mentis, ac animi benignitatem influamus, in affectum
hominum; popularis enim & grata est omnibus bonitas, nihilque
quod tam facile illabatur humanis sensibus, ea si mansuetudi-
ne morum, & facilitate animi, & moderatione praecepti, & af-
fabilitate sermonis, verborumque honore, patienti quoque ser-
monum vice, modestiaque; adiuuetur gratia, incredibile est, quan-
tum procedit ad cumulum dilectionis.] De hoc etiam supra
et Aristotele multa intulimus.

Plenitudo le-
gis.

Rom. 13.

Fructus.

Quid faciat
hominem ama-
bilem.

1.2. off. c. 7.

Amor sui & lasciuus reprimendus. Cap. XIV.

Non solum autem hoc curandum est, sed etiam amor per-
uersus & noxius exagitandus, ac reprimendus est & vni-
uersè & speciatim. Saepè aduersus peruersum amorem sui ip-
sius, agendum est qui secundum naturam corruptam est prin-
cipium omnium malorum, & radix hominis veteris, Dicente

Amor sui ori-
go omnium
malorum.
Matt. 10.

